

Kako da vaše dete što brže nauči lekciju iz knjige?

Razgovaraju dve majke ulicom nakon roditeljskog sastanka.

Jelena: "Ovo moje dete po ceo dan sedi kući, ne ispusta knjigu iz ruku, i kad pogledaš ocene, sasvim prosečne. Hajde da ne uči, ne bi mi bilo žao, ali ubi se od učenja i nikako da nauči. Ne znam šta da radim s njim."

Marija: "Moje dete ne uči mnogo, fine su mu ocene, samo me nervira što šara po knjigama, kupili smo mu nove knjige, ono ih sve išvrlja, niko neće hteti polovne da ih kupi - baš me nervira što to radi!"

Dva različita deteta. Dva različita stila učenja. Ko je u pravu? Otkrićemo vam odmah - Marijino dete. Zašto? Knjiga se čita i lekcija se uči sa olovkom u ruci. Takav način spada u jednu od brojnih tehnika uspešnog učenja. U čemu je suština ove tehnike?

Jedna od osnovnih osobina koju imaju odlični učenici je u tome da oni umeju da uče, umeju da se fokusiraju na suštinu i umeju da izdvoje bitno od nebitnog - da bitno nauče i upamte, a kad bitno znaju i ono što je manje bitno može da se reprodukuje i ispriča. Jedna od tehnika koja im može u ovome pomoći je tehnika čitanja i označavanja teksta paralelno sa čitanjem. Pokušaćemo ovu tehniku da vam predstavimo kroz proces čitanja i učenja jedne lekcije.

Čitanje prvo:

Neka dete uzme knjigu i neka pročita lekciju od početka do kraja, kao da čita roman ili članak u novinama. Na taj način će steći uvid u suštinu i celinu lekcije koju treba da nauči.

Čitanje drugo:

Posle sat, dva vremena dete uzima ponovo da čita lekciju ali sada u rukama ima markere, flomastere ili obične drvene bojice - ne mora mnogo, dovoljne su tri: plava, crvena i zelena. Crvenom bojom neka označi definicije i ključne stavke u strukturi lekcije (na primer podele, karakteristike, osobine, značaj pojave ili pojma koji se provlači u lekciji).

Plavom bojom neka označi sastavne elemente i suštinu onih elemenata koje je označilo crvenom bojom.

Zelenom bojom neka označi ključne reči, reči koje su veoma bitne i značajne za suštinu lekcije - reči koje će ga podsećati na suštinu onoga što uči.

Knjiga će biti šarena, ali ne očajavajte, mного je bolje da knjiga bude šarena nego da ostane neotvorena.

Čitanje treće:

Pored knjige koja je prethodno išarana, u pomoć nam dolazi i sveska. Dete čita lekciju i paralelno sa tim izvlači strukturu lekcije u svesci - piše u svesci naslov, definicije, podelu ako je ima i ključne reči iz lekcije.

Čitanje četvrto:

U detetovim rukama je samo sveska i koncept lekcije - na osnovu koncepta lekcije iz sveske, dete pokušava da reprodukuje lekciju iz knjige. Ako ne uspe u tome, nije nikakva tragedija, neka slobodno uzme knjigu i neka se podseti, u ovoj fazi to je čak i poželjno.

Između ovih čitanje poželjno je da se naprave kraće pauze kako bi mozak deteta mogao da se odmori i da dete malo skrene misli i bavi se nekim stvarima koje voli i koje ga opuštaju. Četvrto i završno čitanje bi moglo da usledi i dan, dva nakon prethodnih čitanja lekcije, pred čas na kojem se ponavlja gradivo ili odgovara za ocenu.

Napominjemo da je ovo samo jedan od načina učenja, ni najbolji ni najgori, nekom će odgovarati - nekom neće, možda će vaše dete pronaći neki drugi način da označi tekst ili sistematizuje gradivo i svoje beleške, pustite ga neka samo pronađe sistem učenja i rada koji mu najviše odgovara. A što se tiče knjiga, neka Marija s početka priče ne brine, možda knjige neće moći da se prodaju kao polovne, ali dnevnik će verovatno biti pun dobrih ocena!